

Doorgedraaide diva Daphne de Bruin graaft helaas niet diep genoeg

De Vicky Vinex Roadshow door Growing up in Public. Tt/m 25 mei. Tournee.

Een stijlicoon van het moderne leven. Zo noemt ze zichzelf. De wulpse Vicky Vinex is inderdaad een spons voor alles wat luxe en eigentijds is. Ze woont in een penthouse aan het water en berijdt haar zwarte Lamborghini als een asfalt-junk. Haar chihuahua heet Heroïne en mag keffend mee in haar roze gewatteerde Louis Vuitton. En ze heeft een eigen glossy met zichzelf op de cover.

Alleen, ze is dood. Maar dat weet ze nog niet. Daarom klinken haar zinnen nogal verward. Ze springt van de hak op de tak, van nu naar vroeger, van vraag naar antwoord,

van publiek naar de rare muzikant achter haar. Ze wandelt over een paar vierkante meter staal en glas, twee traptreden hoog, met (leeg)hoofden van paspoppen als bevroren showdanseressen. De zinnen golven uit haar mond, een onophoudelijke lavastroom van kirrende, gulzige, vloekende en zuigende woorden.

Daphne de Bruin is in haar element als ze de hedonistische kantten van het vrouw zijn uitvergroot. Ze schreef zelf de tekst voor deze verpersoonlijking van *'the western society'*, maar graaft helaas niet diep genoeg. De monoloog, met summier commentaar van tegenspeler en geluidskunstenaar Joop van Brakel, mist een clou. Met blonde krullen, een zwart niemen-dalletje en glossy lipstick maakt ze

van Vicky weliswaar een doorgedraaide diva, dansend op de grens van dood en decadentie, maar het blijft een hol vat dat slechts echoot wat haar nieuw en hip lijkt.

De Bruin bedacht Vicky Vinex als hoofdpersoon van een strip en een column in samenwerking met het in Leidsche Rijn gevestigde Beyond Utrecht. Dat is te merken aan de vorm, die ondanks de gezongen duetten en de ironische soundscapes slechts ritmisch en cartoonesk is, niet muzikaal.

Al dansend en samplend lijkt Van Brakel eerder een oudere jongere die misplaatst hip doet, dan een spannende tegenspeler. Growing up in Public had Vicky Vinex beter op papier kunnen laten sterven dan op toneel.

Annette Embrechts

